

РЕШЕНИЕ

№ 36703

гр. София, 07.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радина Карамфилова

ЧЛЕНОВЕ: Николай Димитров
Ивета Стефанова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9482** по описа за **2025** година докладвано от съдия Ивета Стефанова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба от „Булстрой Холд“ ЕООД против Решение № 2883 от 28.07.2025 г., постановено по АНД № 3619/2025 г. по описа на Софийски районен съд, 6-ти състав, с което е изменено Наказателно постановление № СО-ОД-Ю-24-25КС-997/03.02.2025 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, Направление „Транспорт и градска мобилност“, за наложена на дружеството имуществена санкция в размер на 20 000 лв. на основание чл. 137, ал. 2, вр. с чл. 154б, ал. 2 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община (НОДТСО) за нарушение на чл. 29а, ал. 1, т. 17 от наредбата, като размерът ѝ е намален на 8 000 лв. По поддържаните оплаквания за неправилност на атакувания съдебен акт в частта относно размера на санкцията поради нарушение на закона и явна несправедливост на наказанието – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 3 НПК, се иска отмяната му в тази част и разрешаване на спора по същество, като се намали размера на имуществената санкция до законоустановения минимум от 1000 лв. Претендира присъждане на деловодните разноски.

Ответникът - заместник-кметът на Столична община, Направление „Транспорт и градска мобилност“ оспорва жалбата. С отричащи основателността ѝ доводи моли съдебното решение да се остави в сила.

Заклучението на участвалия в производството прокурор е за основателност на касационното

оспорване.

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от надлежна страна, в срок и срещу подлежащ на инстанционен контрол съдебен акт.

Разгледана по същество на посочените в нея основания и в обхвата на служебната проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, настоящият касационен състав я намира за неоснователна.

Според фактическите установявания на районния съд при извършена проверка от служители на Столичен инспекторат на 25.07.2024 г. около 11:05 часа в [населено място], район „О. К.“, [улица]и [улица], на строителен обект: „Жилищна сграда с магазини, гаражи, подземен гараж и ограда“ в УПИ V-ЖС/ПИ с идентификатор 68134.4333.1338, кв. 515, м. „О. К.“ е констатирано, че от страна на „Булстрой Холд“ ЕООД са извършвани строително-монтажни работи (СМР) без устройство за измиване на ходовата част на строителните машини, излизащи от обекта. За посоченото деяние, квалифицирано като нарушение на чл. 29а, ал. 1, т. 17 НОДТСО, е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 24-25КС-997/30.08.2024 г. от старши инспектор в Столичен инспекторат към Столична община. Административнонаказателното производство е приключило с издаването на процесното наказателно постановление, с което за установеното нарушение заместник-кмета на Столична община, Направление „Транспорт и градска мобилност“ е наложил на „Булстрой Холд“ ЕООД имуществена санкция в размер на 20 000 лв. на основание чл. 137, ал. 2, вр. с чл. 154б, ал. 2 НОДТСО.

За да измени атакувания акт по чл. 58д, т. 1 ЗАНН, въззивният съд е формирал извод за неправилно приложение на санкционната норма към иначе безспорно доказаното извършване на нарушението, за което правомерно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството. Постановеното намаляване на размера на санкцията, определен от административнонаказващия орган към средния размер, е мотивирано със съответстваща на нарушението индивидуализация в близък до нормативно установения негов минимум.

Решението не е засегнато от сочените в касационната жалба отменителни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 3 НПК.

Спорът по делото не е по фактите, а по правната им оценка. Разрешаването му се концентрира върху отговора на въпроса относно надлежното индивидуализиране на размера на наложената на касатора имуществена санкция съобразно критериите по чл. 27, ал. 2 ЗАНН.

По силата на чл. 29а, ал. 1, т. 17 НОДТСО е въведена изрична забрана за извършване на строително-монтажни работи, ремонтни дейности и премахване на строежи без устройство за измиване на ходовата част на излизащите от строителния обект строителни машини. За нарушаването ѝ нормата на чл. 154б, ал. 2 НОДТСО предвижда налагане на имуществена санкция в размер от 1 000 лв. до 50 000 лв. за едноличен търговец или юридическо лице.

Съответно на доказателствата и на материалния закон е заключението на съда за осъществяване признаците на вмененото на „Булстрой Холд“ ЕООД административно нарушение. Извършването му не се и оспорва от санкционираното лице, изразяващо несъгласие единствено с конкретно определения размер на имуществената санкция.

Несподелима е защитната теза на дружеството за дължимо редуциране на наложената санкция до нормативно установения минимум, основана на формалния характер на деянието, липсата на вредоносен резултат и регистрирането му като търговец с капитал от 200 лв., обуславящи прекомерност на неблагоприятното му засягане при размер на санкцията, надвишаващ 1000 лв.

Нарушението не е резултатно, а формално, затова и изследването на въпроса за конкретно негативно изменение на обществените отношения, респ. – за настъпили вредни последици, е неотнормисимо към индивидуализацията на санкцията в контекста на чл. 27, ал. 2 ЗАНН.

Накърняването на обществените отношения, обект на защита с административнонаказателната норма, е последица от правнорелевантния факт на неспазване на императивната забрана за извършване на СМР без устройство за измиване на ходовата част на строителните машини, излизаци от строителният обект, като една от мерките за постигане целта на специалната нормативна уредба – превенция на ПТП, ограничаване и предотвратяване на източниците на замърсяване на градската среда в резултат от движението на тежкотоварни превозни средства с непочистена ходова част. Интензитетът на отрицателно въздействие към момента на нарушението предполага квалифицирането му като тежко. По-високата степен на обществена опасност на деянието произтича от значимостта на регулираните обществени отношения, свързани с осигуряване безопасността на участниците в движението, опазването на чистотата и поддържането на здравословна околна среда, предполагаща засилена защита и постигане на превантивната цел на санкцията. Бидейки извършено от субект, чийто предмет на дейност е пряко свързан със строителството, респ. - изпълняващ по занятие въпросните СМР, нарушаването на забраната се характеризира с повишена степен на укоримост. В случая смекчаващи обстоятелства не са налице. Противно на съжденията на касатора, вписаният в Търговския регистър капитал на дружеството, възлизащ на 200 лв., няма връзка с имущественото му състояние, като соченото обстоятелство обективно не би могло да обуслови твърдяната несъразмерност на санкцията. В този контекст, индивидуализираната от въззивната инстанция имуществена санкция в размер над долната граница не е явно несправедлива по смисъла на чл. 348, ал. 5 НПК.

Изложеното мотивира заключение за отсъствие на предпоставки за намаляване размера на процесната имуществена санкция до минималния предвиден в наредбата праг. Достигайки до същия извод, въззивният съд е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. 1, пр. 1 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София-град, XXII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2883 от 28.07.2025 г., постановено по АНД № 3619/2025 г. по описа на Софийски районен съд, 6-ти състав.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: